

Stadsmanifest 2018-2022

“verkiezingsprogramma SPM, de Stadspartij van/voor Maastricht”

0. Pré-ambule

De SPM is al circa 40 jaar een onafhankelijke lokale politieke partij, die haar handelen bepaalt op basis van lokale omstandigheden en niet op basis van een landelijke partijlijn. Dit biedt maximaal ruimte voor maatwerk op lokaal niveau.

Vanaf 2014 maakt de SPM deel uit van de coalitie en draagt bij aan een stabiel stadsbestuur.

Wat onze leden bindt is dat ze het beste met Maastricht voor hebben en willen dat ook hun kinderen en kleinkinderen een goede toekomst tegemoet gaan.

De SPM hecht veel waarde aan behoud van de Maastrichtse identiteit, niet als onveranderlijk gegeven, maar als bindmiddel waarmee mensen die in Maastricht wonen, werken en studeren, zich graag identificeren.

De SPM gelooft in verworven vrijheden, met daarbij behorende rechten en plichten.

Daarbij gelooft de SPM niet in het creëren van belangentegenstellingen tussen mensen of groepen van mensen, maar wel in het slaan van bruggen.

De SPM werkt aan een stad waar het goed samen wonen, werken en leven is voor alle inwoners, nu en in de toekomst. Dat vergt de gezamenlijke kracht en inzet van bewoners, bedrijven en overheden.

1. Buurten maken Maastricht

In de buurten krijgt de stad vorm. Zowel in fysieke zin (bijv. woningbouw) als in sociale zin (bijv. de zorg voor elkaar). Meestal zijn het fysieke en het sociale domein wel te onderscheiden, maar nauwelijks of niet te scheiden. De infrastructurele inrichting van de openbare ruimte kan immers contacten tussen burgers ontmoedigen of juist stimuleren.

Alle buurten dienen zoveel mogelijk levensloopbestendig te zijn d.w.z. er dienen voldoende voorzieningen aanwezig te zijn om een zo zelfstandig mogelijk leven te leiden.

Het gaat dan om voorzieningen als een goede verbinding met het openbaar vervoer, buurtontmoetingspunten, voldoende levensloopbestendige woningen, gezondheidscentrum, een actief buurtnetwerk en een obstakelvrije openbare ruimte.

Met name de ingezette trend om de gezondheidszorg terug te brengen naar de wijk (zie de buurtgezondheidscentra in diverse wijken) dient de komende periode geïntensiveerd te worden.

Goede wederzijdse communicatie met burgers en met verenigingen vindt de SPM ontzettend belangrijk. Er wordt daadwerkelijk naar burgers geluisterd. Zij krijgen rechtstreeks medezeggenschap over onderwerpen die hun leefomgeving betreffen. In dit

verband verdient het de voorkeur om met vormen van democratische vernieuwing aan de slag te gaan. Bijv. een burgerbegroting waar burgers een budget krijgen van de gemeente voor een bepaald doel, bijv. om hun buurt te vergroenen, maar zelf de wijze van aanwending van dit budget bepalen. Gebruikmaking van het “right to challenge”¹ door burgers dient door de gemeente gestimuleerd te worden. Daarnaast dient meer gebruik gemaakt te worden van de mogelijkheden die het burgerpanel biedt om inwoners vooraf te consulteren.

Met name de aanpak bij de inrichting van de Groene Loper leent zich voor experimenten op het gebied van democratische vernieuwing. Het kwaliteitsniveau van het onkruid-, groen- en rotondebeheer in Maastricht is weliswaar in overeenstemming met de door de gemeenteraad vastgestelde kwaliteitsnorm, maar leidt tot onvrede onder burgers in een groot aantal buurten. Vanuit de betekenis die wordt toegekend aan “groen in de buurten”, gezien het representatieve karakter en de gebleken onvrede bij de burgers, is de SPM er daarom voorstander van het kwaliteitsniveau van het groenbeheer in de stad te verbeteren (van “laag” naar “voldoende”). Om dat te realiseren dienen extra financiële middelen (minimaal 350.000,-) uitgetrokken te worden.

Buurtnetwerken vervullen een belangrijke rol bij de vergroting van de sociale cohesie en hebben een positieve invloed op de wijze waarop mensen in een buurt met elkaar omgaan. Daardoor wordt ook de eigen identiteit van een buurt versterkt. Met het oog op een versterking van de democratische betrokkenheid en het geven van verantwoordelijkheid aan buurtbewoners dienen buurtnetwerken zich verder te ontwikkelen tot verenigingen, waarvan iedere buurtbewoner gratis lid kan worden. Van belang daarbij is dat zo’n buurtnetwerk eigentijdse communicatiemiddelen weet te benutten.

Elke buurt dient over voldoende ontmoetingspunten te beschikken waar buurtbewoners elkaar kunnen ontmoeten waar activiteiten ontplooid kunnen worden en waar eventueel andere functies toegevoegd kunnen worden zoals een consultatiebureau. De SPM is er voorstander van dat vanuit elke wijk een zorgpunt bereikbaar is, van waaruit snel verpleegkundige of huishoudelijke hulp in stelling gebracht kan worden.

Naast een eigen bijdrage vanuit de buurt zelf (ondernemers, burgers) moeten buurtnetwerken ook zo nodig op facilitering vanuit de gemeente kunnen rekenen. Daarbij moet flexibiliteit mogelijk zijn. In fysieke zin (bijv. ondersteuning van een opbouwwerker), maar ook in financiële zin (niet alleen via zgn. tenders, die voor sommige situaties té bureaucratisch zijn, maatwerk onmogelijk maken en vaak eenmalig zijn)).

Buurtwinkelcentra waar bewoners van de wijk in hun eerste levensbehoeften voorzien zijn vaak tevens ontmoetingspunten binnen de wijk. Ze dragen ook bij aan de levensloopbestendigheid van buurten. Daarom dienen zij in stand te blijven en indien nodig

¹ Burgers dagen de gemeente uit bepaalde gemeentelijke taken zelf beter (goedkoper, hogere kwaliteit, etc.) te kunnen verrichten en ontvangen een bijbehorend budget daarvoor.

opgeschaald te worden. Bij voorkeur in combinatie met andere functies zoals buurtcentrum, horeca, en gezondheidscentrum.

2. De leefbare stad

Een leefbare stad is een stad waar het prettig wonen, werken en recreëren is.

Met name in woonwijken dient meer dan voorheen ingezet te worden op vermenging van deze functies omdat het de aantrekkelijkheid van woonwijken kan vergroten.

Maastricht oefent een grote aantrekkingskracht uit op mensen van heinde en ver die onze stad willen bezoeken. Echter, de stad lijkt met jaarlijks circa 3 miljoen bezoekers langzamerhand het punt te naderen waarop de vraag gesteld moet worden of er een grens aan de groei van de bezoekersstromen gesteld dient te worden. Veel inwoners mijden in het weekend en op bepaalde feestdagen het stadscentrum in verband met de overweldigende drukte. De positieve impact van die drukte is dat die bezoekersstromen werkgelegenheid in stand houden. De SPM is van mening dat met onze inwoners, winkeliers en de horeca het gesprek aangegaan dient te worden over een goede balans tussen wonen, werken en recreëren.

Fietsers en voetgangers houden een stad leefbaar. De SPM is voorstander van het verder autoluw maken van de binnenstad (het centrum en Wyck) waardoor nog meer ruimte geboden kan worden aan de voetganger en de fietser.

Op de evenementenkalender dient een betere onderlinge afstemming plaats te vinden van de diverse evenementen zodat voorkomen wordt dat meerdere grootschalige evenementen op dezelfde dag(en) plaatsvinden. Met o.a. Belvédère, de Groene Loper en de Tapijnkazerne komt een betere geografische spreiding van evenementen binnen handbereik. Het voorkomen van dubbelingen en een betere spreiding over diverse terreinen draagt onmiskenbaar bij aan een positieve beleving van de stad onder de inwoners.

Vastgesteld kan worden dat wereldwijd het klimaat verandert en dat zulks ook (nadelige) effecten heeft op het leven in de stad. Hittestress en wateroverlast zijn daar componenten van. Verstening dient daarom tegengegaan te worden. Maar ook meer groen in de stad speelt bij de bestrijding van hittestress en wateroverlast een belangrijke rol. De stad is in de afgelopen coalitieperiode fors vergroend tot genoegen van veel burgers.

De landgoederenzone, het herstel van de verbinding tussen lage en hoge Fronten, het Jekerdalpark (incl. Tapijn), de Hoogeweerth en het Van der Vennepark, het toevoegen van het parkje bij het klooster in de Veldstraat aan de openbare ruimte, de openstelling van de ENCI-groeve en de nieuwe Groene Loper leiden ertoe dat er geleidelijk aan een groengordel ontstaat in Maastricht. Dé uitdaging is nu door slimme oplossingen die groengebieden goed in te passen in de omgeving en de diverse groengebieden zoveel mogelijk met elkaar te

verbinden (bijv. via ondertunneling van de Prins Bisschopssingel het stadspark verbinden met het Jekerdalpark).

Het project “mijn groen Maastricht” dient ook de komende coalitieperiode voortgezet te worden. Meer groen in stadshart en buurten op basis van zelfbeheer door burgers draagt bij aan een leefbare stad en vergroot ook de sociale cohesie tussen onze inwoners. Meer groen in de stad is gezond, het bevordert de contacten tussen bewoners en het leidt er ook toe dat burgers zich meer verantwoordelijk voelen voor de openbare ruimte.

Maastricht heeft anno 2017 twee gezichten. Die van de diepgewortelde tradities, de saamhorigheid, van veilige, trotse en sociale stad. En aan de andere kant de uit alle windstreken afkomstige groeiende groep wereldburgers die zich hier vestigen bestaande uit studenten en expats. Deze twee identiteiten, de traditionele “sjieke en sjoene” en aan de andere kant de nieuwkomers “vrijheid-blijheid met hier en daar een ruw randje” dienen sterker met elkaar verbonden te worden. Omdat verbinding tot meer wederzijds begrip leidt.

De SPM blijft voorstander van brede(re) scholengemeenschappen: van vmbo TL t/m vwo. Er is ruimte voor twee scholengemeenschappen in West (VHBO) en Oost (VMBO-TL t/m VWO) aan beide zijden van de Maas. Blijkens recent onderzoek (RUG) telt een brede scholengemeenschap minder zittenblijvers én uitvallers en worden scholieren in staat gesteld meer weloverwogen een keuze te maken m.b.t. het niveau van het onderwijs dat voor hen geschikt is. Daarnaast is er de sociale component. Leerlingen van verschillende niveaus gaan naar dezelfde school en leren elkaar te waarderen en te respecteren. Dit helpt om segregatie te voorkomen. Bijkomend aspect is dat bij twee brede scholengemeenschappen minder middelbare scholieren over de Maasbruggen moeten fietsen hetgeen de verkeersveiligheid ten goede komt. Vanwege dezelfde verkeersveiligheid is de SPM geen voorstander van een concentratie van scholen aan de Groene Loper. Teveel leerlingen op een beperkte ruimte leidt al snel tot irritaties, met alle gevolgen van dien. De gemeente dringt er bij LVO op aan een plan de campagne op te stellen en uit te voeren om het weglekken van Maastrichtse scholieren naar België te verminderen.

De Universiteit en de studenten hebben een belangrijke toegevoegde waarde voor onze stad. Aandachtspunt vormt echter de overlast veroorzaakt door studentenpanden in diverse Maastrichtse wijken. De SPM heeft met genoeg kennis genomen van de “quoting” van studentenpanden en wacht de uitwerking daarvan met veel belangstelling af. Indien de overeengekomen regeling onvoldoende soelaas biedt om de overlast van studentenpanden in bepaalde wijken te beteugelen, dient strakker gehandhaafd te worden.

3. Veiligheidsbeleid

In Maastricht dient iedereen zich 24 uur per dag veilig te voelen.

De uitvoering van het Meerjarenprogramma Veiligheid 2015-2018 werpt vruchten af. Want op het gebied van de veiligheid zijn forse stappen gezet: het aantal geregistreerde delicten is over de hele linie stevig afgenomen. Gelet op de uitermate positieve resultaten van het Meerjarenprogramma Veiligheid is de SPM voorstander van een nieuw meerjarenbeleidsprogramma nadat het bestaande programma is afgelopen.

Volgens de veiligheidsmonitor 2016 is in Maastricht de tevredenheid over de politie gering (15,6%, het landelijke gemiddelde is 27,3 %) en dientengevolge is de aangiftebereidheid sterk gedaald. De SPM vindt dan ook dat het vertrouwen in de politie teruggewonnen moet worden en persisteert bij de cruciale rol hierin van de wijkagent op buurtniveau. De wijkagent is in vele wijken nog steeds te weinig aanwezig waardoor de politie het contact met de burger dreigt te verliezen. De veiligheid moet dicht bij de burger georganiseerd worden en dat kan het beste via de wijkagenten en de veilige buurtteams. In de praktijk levert deze samenwerking al mooie resultaten op via digitale buurtnetwerken, waarbij burgers de mogelijkheid hebben om via een app melding te maken van gevoelens van onraad, alert te reageren op mogelijke strafbare feiten, aanwezigheid van eventuele potentiële verdachten kenbaar te maken, etc. Ook hier kan de politie het vertrouwen van de burger winnen door niet leidend maar goed ondersteunend een rol te vervullen in het aanwezige buurtnetwerk. Zo betrek je de burger op een proactieve wijze bij het creëren van meer veiligheid in de buurt en werk je aan preventie zonder dat men het recht in eigen handen neemt. Cruciaal hierbij zijn goede afspraken binnen het buurtnetwerk met de nadruk op ieders verantwoordelijkheid.

Door vanaf 2013 alleen nog maar ingezetenen toe te laten in coffeeshops is de overlast als gevolg van drugshandel aanmerkelijk gereduceerd. Toch is op tal van plekken nog sprake van overlast, vooral in sommige buitenwijken. De SPM is voorstander van de legalisering van de bevoorrading van coffeeshops. Daardoor ontvalt immers de voedingsbodem aan de illegale drugshandel. De beslissingsbevoegdheid daarover ligt echter in Den Haag (in samenspraak met de EU). Zolang nog geen legalisering van de bevoorrading heeft plaatsgevonden, dient het huidige beleid gecontinueerd te worden. In wijken waar sprake is van overlast, dient deze overlast door een scherpere handhaving doeltreffend bestreden te worden. De SPM ondersteunt het voornemen van het gemeentebestuur om mee te doen aan een landelijke proef om legale wietteelt mogelijk te maken en hoopt dat de inmiddels ingediende aanvraag bij de Rijksoverheid wordt toegewezen. Dit vanuit de overtuiging dat legale wietteelt een belangrijke bijdrage levert aan het uit de criminele sfeer halen van softdrugs en leidt tot een vermindering van illegale hennepcultuur en een vermindering van de vermenging van onder- en bovenwereld.

De vermenging van de onder- en bovenwereld (zgn. ondermijning) dient aangepakt te worden. De actuele situatie (o.a. motorbendes, vastgoedfraude, witwassen van crimineel vermogen, productie synthetische drugs, georganiseerde milieucriminaliteit en mensenhandel) noodzaakt tot intensivering van de aanpak van deze problematiek. Criminele vermogens dienen in kaart gebracht te worden en criminele carrières te worden voorkomen. De (grensoverschrijdende) samenwerking tussen overheidsdiensten (belastingdienst, gemeente, politie, rijk douane, Koninklijke Marechaussee) moet worden versterkt. Door het onttrekken van hele vermogens aan criminele organisaties verliezen ze hun bestaansrecht. Daarom is de SPM grote voorstander van een APV-wijziging m.b.t. de vergunningaanvraag voor panden. Hierdoor vallen deze panden ook onder de Bibob-regeling en kan concrete controle plaatsvinden om o.a. witwassen te voorkomen. Dit past ook in de gemeentelijke aanpak van het item “ondermijning”.

Zaken als inbraak, overval en straatroof noemt men high impact crimes. Dit soort delicten raakt de persoonlijke levenssfeer van een burger en heeft vaak voor langere tijd angst- en onveiligheidsgevoelens tot gevolg. In samenwerking met de wijkagent en buurtnetwerken dient op buurt- en/of straatniveau meer ingezet te worden op preventieve mogelijkheden om zgn. high impact crimes te voorkomen.

Zware overlast die de openbare orde en veiligheid aantast is soms alleen maar oplosbaar door samenwerking over de grenzen van diensten heen én in gemeenschappelijke samenwerking met externe instanties (bijv. Politie, Trajekt). Aangezien integrale samenwerking op het gebied van openbare orde en veiligheid nog in de kinderschoenen staat, bepleit de SPM de aanstelling van twee of drie zgn. netwerkregisseurs. Een netwerkregisseur is verantwoordelijk voor de verbinding tussen verschillende diensten, staat zelf met z'n voeten in de klei, heeft rechtstreeks toegang tot het gemeentebestuur en beschikt over een ruim mandaat.

De SPM heeft grote zorgen over de effecten van illegaal knalvuurwerk tijdens de jaarwisseling en blijft bij de burgemeester aandringen op bestrijding daarvan. Een bijdrage voor de oplossing zou kunnen zijn het afsteken van siervuurwerk onder gemeentelijke regie op een centrale plek. Als uiterste middel zou ook een vuurwerkverbod ingevoerd kunnen worden.

4. Zorgen voor elkaar.

Maastricht, de stad van de sjariteit², is een stad waar mensen van “oudsher” iets voor elkaar over hebben.

In de huidige tijd gaan mensen pas naar een verpleeg-/verzorgingshuis als het echt niet anders kan. Deze ontwikkeling leidt ertoe dat ouderen en chronisch zieken zo lang mogelijk thuis blijven wonen en een beroep doen op verpleegkundige en/of huishoudelijke hulp van zorginstellingen. Veel van de mensen, zeker wanneer ze alleenwonend zijn en weinig financiële middelen hebben, zijn eenzaam. Ze komen weliswaar veelal in aanmerking voor dagbesteding, maar maken daar geen gebruik van omdat het “té ver weg” is of omdat ze vrezen er niemand te kennen. Daarom bepleit de SPM het realiseren van meer kleinschalige dagbesteding in de eigen buurt, zo mogelijk ingebed in een breder activiteitenpalet, bijv. bij ontmoetingspunten in de wijken. Kleinschalige opvang in de eigen buurt heeft als voordeel dat men meer mensen ontmoet die men kent en waarmee men ook buiten de dagbesteding om gemakkelijker contact onderhoudt, daardoor is het minder anoniem.

Het zo lang mogelijk thuis blijven wonen kan als neveneffect hebben verwaarlozing, vereenzaming en geestelijke achteruitgang m.n. bij alleenstaanden. Het gemeentebestuur dient zich te beraden hoe hier actief op toegezien kan worden, indien nodig in samenwerking met zorginstanties.

De “week van de ouderen” die jaarlijks plaatsvindt stimuleert de onderlinge contacten tussen ouderen, ook daarna nog.

Om de achterstand op het gebied van levensloopbestendige woningen in te lopen dienen de gemeentelijke richtlijnen mb.t. aangepast wonen versoepeld te worden. In het zgn. woonakkoord (vastgelegde afspraken van de gemeente met de corporaties) worden met de corporaties aanvullende afspraken gemaakt om het aantal betaalbare levensloopbestendige woningen te vergroten.

Daarnaast zou de gemeente moeten stimuleren dat grote panden die vrijkomen op basis van “mixed people concepts” (bijv. werkenden, studenten, zorgontvangers) worden benut voor gecombineerde functies als wonen, werken en voor elkaar zorgen. Kwetsbare en niet kwetsbare bewoners wonen bijeen en kunnen elkaar goed aanvullen.

De combinatie van een grote populatie jongeren (vnl. studenten) en een groeiende groep ouderen maakt Maastricht sterker. Zeker wanneer ouderen en jongeren hun kennis en vaardigheden inzetten voor elkaar. Dat komt de stad en de mensen ten goede.

De SPM is in gesprek met het studentenservicecentrum van de UM met als doel aan te haken bij reeds lopende trajecten, waar studenten gehuisvest zijn bij ouderen. De SPM wil graag samen met de UM concrete voorstellen doen om studenten te huisvesten bij alleenstaande ouderen en wil enkele pilots in Maastricht in dezen initiëren. In plaats van (volledige) huur te betalen verlenen studenten hand- en spandiensten aan ouderen

² Liefdadigheid

(medische handelingen en persoonlijke verzorging uitgesloten). De SPM heeft de overtuiging dat de onderlinge verhoudingen tussen ouderen en jongeren hierdoor zullen verbeteren en er meer begrip voor elkaar zal ontstaan.

Computercursussen waarbij ouderen door jongeren onderwezen worden in pc/tablet-gebruik voorzien in een duidelijke behoefte en dienen gecontinueerd te worden. Hetzelfde geldt voor de zgn. broemritten die de VVN-afdeling Maastricht met enige regelmaat organiseert en waar ouderen op vrijwillige basis hun rijvaardigheden kunnen laten testen. Naar de mening van de SPM is ouderenmishandeling, in welke vorm dan ook, een fors onderschat probleem dat meer aandacht verdient, vooral ook van de zijde van professionele hulpverleners. De SPM is er voorstander van dat bij elk keukentafelgesprek gecheckt wordt of er indicaties zijn van ouderenmishandeling.

Recente publicaties onderschrijven het standpunt van de SPM dat een aanbod aan brandveiligheids- en valpreventiecursussen voor ouderen van groot belang is. De gemeente dient deze cursussen mee te faciliteren.

5. Cultuurontwikkeling door vernieuwing en integratie.

Cultuur manifesteert zich in veel verschillende gedaanten: in kunst, creatieve industrie, media, maar ook in politiek en samenleving. Het vervult soms een zichtbare, maar veel vaker een onzichtbare sleutelrol in onze maatschappij. Cultuur –in brede zin- is een van de bouwstenen van duurzame ontwikkeling op economisch, sociaal en politiek niveau. Cultuur reikt veel verder dan de muren van musea en theaterzalen. Het zit in ons allemaal en we dragen er allen aan bij. Het vormt ons, laat zien wie we zijn, wat we delen en wat ons onderscheidt. Cultuur is zo waardevol omdat het kan aanzetten tot nadenken en kritische reflectie. Soms is het de enige plek waar een samenleving een spiegel voorgehouden kan worden. Maar cultuur is natuurlijk ook gewoon leuk en een goed vorm van ontspanning. Cultuurbeoefening verbindt, heeft educatieve waarde, haalt mensen uit hun isolement en speelt een belangrijke rol van betekenis als vestigingsfactor voor nieuwe bewoners en bedrijven.

Maastricht kent een rijkgeschakeerd cultuuraanbod dat wordt gedragen door zowel amateurs als professionals (met dank aan het kunstvakonderwijs in onze stad). Maastricht bruist door “oude” en “nieuwe” cultuur die elkaar versterken, zoals Fashionclash, Docfest, Bruis, Marres, Muziekgieterij, AINSI, maar ook onze koren en fanfares, carnaval, de Heiligdomsvaart, muziekgezelschappen, de Reuzenstoet en de concerten van André Rieu. In Maastricht kun je cultuur tot je nemen en/of actief meedoen.

De SPM wil de cultuurparticipatie in buurten en wijken graag versterken. Daar hoort ook de traditionele cultuur bij zoals fanfares en koren die het vaak moeilijk hebben.

De SPM is voor een uitbreiding van het cultuuraanbod voor jeugdigen en vindt het versterken van de Maastrichtse podia (o.a. muziekgieterij en Bruis) van groot belang. De

SPM is voor de vaststelling van een stedelijk/regionaal popbeleid. Culturele vrijplaatsen en een uitbreiding van de creatieve industrie zijn vaak broedplaatsen van innovatie die ook een “horzelfunctie” richting bestaand cultuuraanbod hebben. Hun aanwezigheid is daarom van groot belang.

Met respect voor elkaars eigenheid dienen traditionele en minder traditionele cultuuruitingen in wederzijds belang, met behoud van de eigen identiteit, meer samen te werken en beter geïntegreerd te worden. Zo had de Philharmonie zuidnederland onlangs bij haar jaarlijkse carnavalsconcert een amateurdansgroep op het podium staan en liepen mensen van Fashion Clash in één van de religieuze stoeten mee. Dat zijn echter toevalstreffers. Daarom bepleit de SPM om de traditionele cultuuruitingen meer en beter te verbinden met nieuwe cultuuruitingen. Het is de overtuiging van de SPM dat alleen door vernieuwing de typische Maastrichtse cultuuruitingen, maar ook de amateurkunstbeoefening overeind blijven. Daar waar de gemeente mogelijkheden ziet deze vernieuwing te stimuleren, dient zij een rol daarin te nemen.

De SPM constateert dat er een gebrek dreigt aan grote podia voor de uitvoeringen en traditionele verenigingen. De gemeente moet een beroep doen op de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de grotere exploitanten (Platte Zaol, Bonbonniere, MECC en Muziekgieterij) om hun ruimten 30x op jaarbasis om niet of anders tegen een sociaal tarief ter beschikking te stellen. Daarbij dient ook de beschikbaarheid van het Mercedestheater nu en in de toekomst betrokken te worden

Het Theater a/h Vrijthof wordt gerenoveerd en het aanbod in samenwerking met andere instellingen uit de (eu)regio versterkt en verbreedt. De SPM is op voorhand géén voorstander van een verzelfstandiging van het Theater a/h Vrijthof. Bij een eventuele verzelfstandiging dient het Theater hoe dan ook tegen gelijke tarieven beschikbaar te blijven voor lokale theater- en muziekgezelschappen.

De SPM steunt de transitie van het Centre Céramique, Kumulus en het Natuurhistorische Museum. Daarbij zijn de volgende onderwerpen van groot belang: betaalbaar muziekonderwijs, de juiste keuzes maken m.b.t. het collectiebeheer en collecties goed beheren, behoud van de bibliotheekfunctie en het creëren van een stadsportal³.

³ Stadsportal: een plek waar allerhande informatie over Maastricht te krijgen is. Bijv. over de stadsgeschiedenis, het culturele erfgoed, de grote evenementen, etc..

6. Versterking stadseconomie

De gemeente faciliteert en schept de voorwaarden voor een goed vestigings- en ondernemersklimaat en moet dat volgens de SPM in de toekomst onverminderd blijven doen. Infrastructurele/fysieke werken zoals de A2-tunnel en de verbouwing van het MECC dragen bij aan dit klimaat. Maar evenzeer de bijdragen aan het economische Samenwerkingsverband Brainport en Limburg Economic Development, het faciliteren van de Maastricht Health Campus en de diverse internationale kennisinstellingen in de stad.

De Universiteit Maastricht is een economische factor van betekenis. De Universiteit doet mee in vrijwel alle majeure ontwikkelingen in onze stad en de regio. Soms als “lonely rider” maar vaak ook in samenwerking met het MUMC+ of andere (onderwijs)instellingen. De activiteiten uitgevoerd in het kader van het uitvoeringsprogramma “Student en Stad” hebben geleid tot een sterkere betrokkenheid van studenten bij de stad o.a. blijkende uit het gestegen aantal “student-vrijwilligers”. De SPM is voorstander van continuering van het programma Student en Stad, dat in 2018 afloopt.

De inzet op de creatieve sector in casu het profileren van de creatieve industrie, ook in eu(regionaal) perspectief, wordt toegejuicht en dient verder uitgebouwd te worden. De SPM is voorstander van een nieuw uitvoeringsprogramma creatieve industrie nadat het huidige programma eind 2017 is afgelopen.

Meerdaagse evenementen met een bovenregionale uitstraling, zoals TEFAF, André Rieu concertreeks, Preuvenemint, Nederlands dansdagen, etc.. leveren een belangrijke bijdrage aan de stadseconomie. In de vorm van hotelovernachtingen, bestedingen in de stad, versterking van het merk “Maastricht”, etc.. Het is van groot belang voor de stadseconomie dat deze evenementen ook in de toekomst behouden blijven en/of gelijkwaardige vervangende evenementen te zoeken.

Het MKB is van zeer groot belang voor de stadseconomie vanwege de werkgelegenheid én de aanzuigende werking op bezoekers. Veel MKB-ers en andere ondernemers lopen in hun contacten met de gemeente vast in de operationele uitvoering en hebben behoefte aan een soort wegwijzer binnen de gemeentelijke organisatie. De SPM is van mening dat de benoeming van een zgn. “olierietje” de oplossing zou kunnen zijn. Deze treedt op als een operationeel procesbewaker, gidst MKB-ers en andere ondernemers door de vergunningprocedures (bouwvergunningen, welstandsadviezen, brandveiligheidsaspecten, evenementen etc.) en heeft vergaande bevoegdheden om bij stagnatie voortgang af te dwingen.

Er is binnen het MKB sprake van een vervaging van de grenzen tussen de foodretail, -service en logistiek. Dit verschijnsel wordt “blurring” genoemd. Bijv. een kledingwinkel die een lunchbar heeft, een restaurant dat haar producten verkoopt voor thuis, een supermarkt die

een terras exploiteert. De SPM is voorstander van blurring omdat dit tot innovatie van het MKB leidt en vindt dat het gemeentebestuur moet zoeken naar de ruimte die de landelijke wetgeving biedt.

Daarnaast dient deregulering (bijv. versoepeling regelgeving uitstallingen) alsook het verminderen van de administratieve lasten plaats te vinden.

De vele historische panden in de binnenstad dragen in belangrijke mate bij aan de aantrekkelijkheid van de stad. Pandeigenaren en ondernemers hebben een morele plicht ervoor te zorgen dat de historische waarde van hun pand intact blijft o.m. door goed onderhoud. Zij dragen daarmee bij aan de beeldkwaliteit en de aantrekkelijkheid van de binnenstad. Zo bezien hebben historische waarden ook een economische waarde. De aanstaande invoering van de omgevingswet wordt benut om zoveel mogelijk te dereguleren, mits dit niet ten koste van het behoud van historische panden gaat.

7. Maastricht was, is en blijft een sociale stad.

In 2016 leefde circa 16% van de inwoners van Maastricht in armoede. Dat is hoger dan het landelijke gemiddelde. Daarom blijft het armoedebeleid ook in de toekomst hoog op de agenda staan. Dit betekent dat niet wordt bezuinigd op het armoedebeleid, wel wordt bekeken of slimmere toepassingen van het instrumentarium mogelijk zijn. De nadruk blijft liggen op het versterken van de preventie, het indien mogelijk zelfredzamer maken van mensen die in armoede leven, maar vooral het investeren in slimmere en innovatieve oplossingen voor mensen die in de schulden zitten. Getoetst dient te worden of de huidige organisatorische inrichting van de schuldhulpverlening nog adequaat is en geen te hoge drempels opwerpt om snel geholpen te worden. Tevens dient bezien te worden hoe de effectiviteit van de schuldhulpverlening versterkt kan worden.

Lopende experimenten om mensen uit de armoede te halen dienen te worden voortgezet en verder te worden ontwikkeld.

Nu de economie weer aantrekt is binnen afzienbare tijd de vacaturevraag groter dan het aanbod aan mensen. Bij de arbeidsmarktbenadering door Podium24 wordt ook het accent gelegd op een vraaggerichte ontwikkeling (bijv. door trainings- en opleidingsactiviteiten) van het aanbod aan arbeidskrachten en blijft het ontzorgen van werkgevers centraal te staan. Idealiter dient Podium 24 wat betreft het aanbod aan kandidaten, in goede samenwerking met de uitvoeringsdienst Sociale Zaken, meer aan “voorraadvorming” te doen, zodat sneller kan worden ingespeeld op de vacaturevraag van werkgevers. Kansen die er liggen om leerwerkopleidingen te realiseren dienen met beide handen gegrepen te worden.

De SPM is daarnaast van mening dat werk gemaakt dient te worden van een inclusieve arbeidsmarkt waarin niemand wordt uitgesloten en iedereen naar vermogen meedoet.

Lukt het niet om de arbeidsparticipatiegraad te verhogen dan zal er rekening mee moeten worden gehouden dat op termijn bedrijven naar elders vertrekken. Ter vervulling van actuele en toekomstige vacatures moet via opleidingstrajecten (MTB, Stadsbeheer, bedrijfsscholen, leer-werkplekken, convenanten met onderwijsorganisaties) sterker ingezet worden op verwerving van werknemersvaardigheden en startkwalificaties. Het aantal jongeren dat het onderwijs verlaat zonder startkwalificatie en geen uitkering heeft, is hoger dan het landelijk gemiddelde, maar feitelijk ook een onderbenutte arbeidsmarktreserve die, om in te kunnen stromen op de arbeidsmarkt, blijvend bijzondere aandacht verdient. Verder zijn er nog mensen die niet actief op zoek zijn naar werk, of part-timers die best meer uren willen werken. De gemeente dient op zoek te gaan naar methoden om deze stille arbeidsmarktreserve te ontsluiten.

Een ander aandachtspunt is de beschikbaarheid van voldoende werkplekken voor arbeidsgehandicapten in- en buiten de gemeentelijke organisatie alsmede nakoming van de zgn. banenafpraak.

Administratieve belemmeringen om tijdelijk werk te aanvaarden dienen zoveel mogelijk weggenomen te worden.

Maastricht is na Amsterdam in procentueel opzicht de tweede ZZP-stad van Nederland. Circa 14.000 inwoners van onze stad zijn meer of minder succesvol ZZP-er. Deze beroepsgroep - die sterk innovatief georiënteerd is - verdient gezien de omvang daarvan ook in de toekomst extra ondersteuning van gemeentewege, bijv. via het BBZ-loket, het starterscentrum Limburg en het ondernemersklankbord bedrijven.

Voor werklozen tussen 50 en 60 jaar geldt dat de kans om ooit weer volwaardig aan het werk te komen gering is. Boven het 60ste levensjaar worden die kansen nog geringer. Daarom staat de SPM, nu een basisinkomen niet haalbaar lijkt, bij wijze van experiment, niet alleen voor 50-plussers maar ook voor langdurige werklozen, een zgn.

vertrouwensexperiment voor. De idee is dat door het afschaffen van diverse plichten in de bijstandsregeling (bijv. sollicitatieplicht, bijverdienregeling) de administratieve lastendruk afneemt en mensen eerder geneigd zijn zich in te zetten voor allerlei maatschappelijk nuttige activiteiten. Een ander verwacht positief neveneffect is dat de consulenten van de uitvoeringsdienst Sociale Zaken meer ruimte krijgen om aandacht te besteden aan bijstandsgerechtigden die kansrijker zijn op de arbeidsmarkt.

Het vorenstaande laat onverlet dat elke werkloze bij intrede in de bijstand een re-integratietraject wordt aangeboden. Het jongerenloket en het 45-plus loket blijven in stand.

De laaggeletterdheid in Maastricht ligt met 14% boven het landelijk gemiddelde. Daarom heeft de gemeente onlangs een convenant afgesloten ter bestrijding van de laaggeletterdheid. Dit convenant dat Maastricht heeft afgesloten met een groot aantal andere organisaties, dient in 2019 geëvalueerd te worden op de gehaalde doelstellingen.

Niet alleen kunnen lezen en schrijven zijn van belang om mee te kunnen doen in onze samenleving, maar evenzeer rekenen en vaardig zijn op het internet zijn daarvoor belangrijke voorwaarden. Ook deze mensen moeten kunnen rekenen op extra ondersteuning.

De zorg van gemeentewege blijft ook in de periode t/m 2022 voor iedereen laagdrempelig toegankelijk. Zelfs wanneer dat zou betekenen dat er tijdelijke begrotingsombuigingen ten gunste van WMO of jeugdzorg nodig zijn. Er dienen voldoende opvangplekken te zijn voor kwetsbare inwoners die niet meer zelfstandig kunnen blijven wonen. Elke inwoner van onze stad krijgt dus de zorg die hij/zij nodig heeft, zonder dat er sprake is van wachtlijsten. Nog meer inzetten op algemene voorzieningen en innovaties kan de zorg in onze stad betaalbaar houden.

Innovatieve initiatieven op het gebied van zorg en welzijn met een duidelijke meerwaarde in vergelijking tot het bestaande worden door de gemeente gesteund en zelfs “uitgelokt”. Zeer zeker wanneer het gaat om wijkgebonden initiatieven die tegen gelijkblijvende kwaliteit op termijn leiden tot het in de hand houden van de uitgaven op het gebied van de WMO en Jeugdzorg.

Mantelzorgers dienen terug te kunnen vallen op deskundige ondersteuning en moeten ook in de toekomst gebruik kunnen blijven maken van respijtzorg. Ook voor respijtzorg zijn wachtlijsten voor de SPM niet acceptabel. Het zgn. mantelzorgcompliment blijft in stand.

Zoals Maastricht een groot hart heeft voor de eigen bewoners die in nood verkeren, heeft het dat ook voor ontheemden die voor oorlog en geweld zijn gevlucht. Komt er een vraag om asielzoekers of statushouders op te nemen, in overeenstemming met landelijke c.q. provinciale taakstellingen, dan staat Maastricht daar positief tegenover. Aandacht daarbij verdient echter de communicatie met de direct omwonenden. Het doet deugd te zien dat veel ouderen zich als taalmaatje of via andere projecten inzetten voor statushouders.

8. Maastricht klimaatneutraal en afvalloos in 2030.

Zoals eerder in dit manifest aangegeven verandert het klimaat en dat heeft ook (nadelige) effecten op het leven in de stad. Hittestress en wateroverlast zijn daar componenten van. Meer groen in de stad speelt in de bestrijding daarvan een belangrijke rol. Er zal moeten worden gezien hoe dat kan worden ingepast.

De door de gemeenteraad vastgestelde doelstelling om in 2030 als stad 100% klimaatneutraal te zijn wordt door de SPM onderschreven. “Klimaatneutraal” wil zeggen dat alles wat er gebeurt in de stad “geen invloed heeft op het klimaat”. Dat vraagt om meer gebruik van zonne-, water- en windenergie en minder verbruik van olie en gas. Maar de

gemeente kan dat niet alleen. Deze energie-omslag heeft alleen kans van slagen als iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt en bewoners, bedrijven en maatschappelijke organisaties de handen ineen slaan. Dat betekent ook dat Maastricht ruim baan dient te geven aan lokale initiatieven voor de opwekking van groene energie. De gemeente heeft hier een voorbeeldfunctie naar haar inwoners toe. Daarom onderschrijft de SPM niet alleen het voorzien van de daken van gemeentelijke gebouwen van zonnepanelen, maar de gemeente dient ook over een volledig “schoon” wagenpark te beschikken.

Onderzocht dient te worden wat een autoluwe binnenstad en eventueel milieuzones kunnen bijdragen aan het streven in 2030 klimaatneutraal te zijn.

Voor nieuwbouw binnen Maastricht dient te gaan gelden dat daarvoor alleen vergunning wordt verstrekt wanneer de benodigde elektriciteit duurzaam wordt opgewekt en het gebruik van aardgas (of enige andere fossiele brandstof) achterwege blijft.

Gestimuleerd wordt om hemelwater niet via het riool af te voeren maar te hergebruiken bijv. voor irrigatie of het doorspoelen van het toilet. De afvoer van hemelwater anders dan via het riool bijv. middels een wadi, heeft als voordeel dat schoon water direct in de bodem terechtkomt (en hiermee het grondwaterpeil verbetert) en niet meer via het riool richting de waterzuivering gaat.

M.b.t. de toekomstige verplichte verwijdering van asbest van daken die in direct contact staan met de buitenlucht, wordt een infoloket opgericht waar inwoners en bedrijven met vragen terecht kunnen.

Via het woonakkoord met de woningcorporaties wordt een blijvende stevige inzet gepleegd op verduurzaming van het woningbezit en lagere energielasten voor huurders. Particuliere woningbezitters worden goed voorgelicht omtrent mogelijkheden hun woning te verduurzamen.

In navolging van het landelijke energieakkoord heeft de gemeente op initiatief van het lokale platform ‘energietransitie Maastricht’, waaraan een 20-tal lokale organisaties deelneemt (o.a. Enci, Mosa, Sappi, woningbouwcorporaties, UM, burgerinitiatieven), een lokaal energieakkoord afgesloten. Dit lokaal energieakkoord bevat een plan van aanpak alsmede het kader voor energiemaatregelen bijv. het verminderen van de uitstoot van CO₂ en het tegengaan van energieverpilling. Inmiddels zijn er met diverse organisaties en de gemeentelijke organisatie deelakkoorden op de thema’s wonen, industrie en mobiliteit afgesloten. In het belang van de doelstelling in 2030 klimaatneutraal te zijn is de SPM groot voorstander van een intensivering van deze aanpak in de volgende coalitieperiode.

Met de afvalscheiding heeft Maastricht, binnen de eigen gemeenteklasse, al jaren de koppositie op landelijk niveau wat betreft de recyclingpercentages. Zo bedroeg het afvalscheidingspercentage van het huishoudelijk afval in 2014 al 72% en werd in Maastricht

114 kg huishoudelijk afval per inwoner ingezameld. Dit leidde tot een belangrijke CO2 reductie met meer dan 23.000 ton op jaarbasis, hetgeen overeenkomt met het jaarlijkse energieverbruik van meer dan 10.500 huishoudens. Daarmee levert het gemeentelijke afvalbeleid een belangrijke bijdrage aan de doelstelling van een klimaatneutraal Maastricht in 2030.

In het door de gemeenteraad vastgestelde afvalbeleidsplan 2016-2020 is een nieuwe stip op de horizon gezet door te bepalen dat in 2030 sprake moet zijn van 0 kg huishoudelijk restafval per inwoner, met een tussenmeting in 2020 wanneer het huishoudelijk restafval dient te zijn gereduceerd tot de helft (57 kg). En ook hier geldt dat actieve betrokkenheid van en ruim baan voor eigen initiatieven van burgers cruciaal zijn. Lopende pilots op het gebied van het afvalbeleid worden bij gebleken succes verduurzaamd. Per saldo leidt de uitvoering van het nieuwe afvalbeleidsplan tot minder uitgaven voor de gemeente (optimalisering inzamelsysteem restafval, vermarkting grondstoffen die vrijkomen bij recycling, meer uitgaven inzamelsysteem recyclebare afvalstoffen). De SPM is van mening dat een daling van de jaarlijkse uitgaven voor de gemeente direct teruggegeven dient te worden aan de Maastrichtse burgers door het verlagen van de afvalstoffenheffing.

Bij de uitvoering van het afvalbeleidsplan dient het huidige hoge serviceniveau verder versterkt te worden. Gerelateerd aan het aantal inwoners zou Maastricht met een milieupark minder kunnen volstaan. Onderzocht dient te worden of de opbrengsten van sluiting van een milieupark kunnen worden ingezet om het huidige serviceniveau te versterken (bijv. ophaaldienst aan huis voor grof huishoudelijk afval).

De wettelijke verplichting van een gemeente om huishoudelijk afval op te (laten) halen geldt niet voor bedrijfsafval. Bedrijfsafval is een taak van de bedrijven zelf en van het Rijk. Desondanks dient goed gekeken te worden naar een koppeling van de gemeentelijke plannen voor huishoudelijk afval met bedrijfsafvalplannen in met name het centrumgebied. Dat levert namelijk, met name in het centrum van de stad, aardig wat milieuwinst op.

De gemeente blijft de landelijke ontwikkelingen op het gebied van houtstook goed volgen, met name de schadelijke gevolgen voor mens en milieu. Gezien deze schadelijke gevolgen wordt er een ontmoedigingsbeleid gevoerd en als ontwikkelingen daartoe aanleiding geven, is de SPM van mening dat er een verbod moet worden ingevoerd.

Een voortdurende bron van ergernis is het zwerfafval. Op circa 17 milieuperrons is er nog sprake van een bovengemiddeld aantal bijplaatsingen. De geïntensiverde aanpak van zwerfafval en bijplaatsingen op milieuperrons, wordt ook de komende coalitieperiode gecontinueerd.

Daar waar in de stad sprake is van fijnstofconcentraties hoger dan de geldende norm, wordt gezocht naar mogelijkheden om deze concentraties tot het niveau van de geldende normen terug te brengen, bijv. door milieuzones in te stellen en of verkeersmaatregelen te nemen.

De SPM is voorstander van het verbieden van benzinebrommers en -scooters in het stadscentrum. Vanaf 2020 mogen nog alleen elektrische brommers en scooters binnen de singels komen.

Gezien de maatschappelijke onrust als gevolg van de instabiele veiligheidssituatie en de veiligheidsrisico's voor de inwoners van Maastricht e.o., dienen de gevaarlijke kernenergiecentrales in Tihange en Doel (B) gesloten te worden. Daartoe wordt nauw samengewerkt met nabuurgemeenten in Nederland, België en de aangrenzende Duitse grensregio.

9. Vergroting sport- en beweegdeelname.

Voor alle leeftijdscategorieën, van piepjong tot op hoge leeftijd, is sporten en bewegen belangrijk. Een gezonde geest in een gezond lichaam komt het leren ten goede, het remt het beroep op de gezondheidszorg af en mensen komen door te sporten en bewegen in contact met elkaar. De beweeg- en sportdeelname ligt in Maastricht echter nog steeds onder het landelijke gemiddelde. Zuid-Limburg en ook Maastricht kennen een hoger obesitaspercentage onder kinderen (5 -12 jaar). Dit is zorgwekkend ook omdat dit op latere leeftijd kan leiden tot een hoger risico op gezondheidsklachten. Met name op het gebied van voorlichting over gezonde voeding en het belang van sporten en bewegen heeft de gemeente een rol. Daarom dient het programma "Jongeren op Gezond Gewicht" (nader te noemen: JOGG) geïntensiveerd te worden, in die zin dat het op meer scholen in meer wijken wordt uitgerold. Dit programma, opgezet door een groot aantal partners, is gericht op het stimuleren van een gezonde leefstijl van jongeren door gezonder te eten en te drinken en meer te bewegen.

Het gemeentebestuur gaat met het basisonderwijs in gesprek met als doel meer vakleerkrachten gymnastiek aangesteld te krijgen zodat conform een kabinetsadvies uit 2012 op elke basisschool drie lessen gymnastiek worden gegeven. De SPM is van mening dat schoolzwemmen van ontzettend groot belang is voor alle basisschoolleerlingen en wil dat het gemeentebestuur daarover in gesprek gaat met de onderwijskoepels. De SPM bepleit de inzet van gymnastiekuren (deels) voor het schoolzwemmen.

Er is sprake van een landelijke trend, die zich ook doorzet in onze gemeente en die veroorzaakt wordt door gelijktijdige ontgroening en vergrijzing, en door gewijzigde sport- en bewegingsvoorkeuren. Deze trend komt er op neer dat de traditionele verenigingsdeelname op het gebied van sporten en bewegen afneemt ten gunste van individuele dan wel groepswijze sportbeoefening in de openbare ruimte. De gemeente dient deze transformatie optimaal te faciliteren. Dit betekent dat de openbare ruimte meer op sportbeoefening (m.n. in parken en andere groene infrastructuur) ingericht dient te worden (bijv. fitnessparcours, gymnastiektoestellen). Vanzelfsprekend dient voldoende budget

beschikbaar te komen voor de aanleg en het onderhoud van een meer op sportbeoefening ingerichte openbare ruimte.

Maastricht beschikt over een aantal topsportevenementen die in het kader van het economische beleid gekoesterd en gefinancierd worden. Vanwege de economische spin-off dienen bestaande topsportevenementen (Jumping Indoor, Iron Man, Amstel Gold Race en de Ridderronde) behouden te blijven. Om dezelfde reden ondersteunt de SPM in beginsel ook het binnenhalen van een Touretappe in de komende coalitieperiode. Want topsport, zo is onze overtuiging leidt ook tot een vergroting van de sport- en beweegdeelname, die – zoals reeds eerder gesteld- in Maastricht nog steeds onder het landelijke gemiddelde ligt. Zo heeft Iron Man de triatlonsport in onze stad een geweldige boost gegeven. En wie zou geen “Tom Dumoulin” willen zijn?

Voorwaarde voor het vergroten van de bewegingsdeelname is dat de stad beschikt over een aantal kwalitatief goede binnen- en buitensportaccommodaties. Daarom dient voortgegaan te worden op de weg van het spreidingsbeleid buitensportaccommodaties die inmiddels al heeft geleid tot een aantal mooie sportparken waar meerdere sporten worden beoefend. Voor wat betreft de binnensportaccommodaties dient het (achterstallig) onderhoud weggewerkt en verbeterd te worden op basis van een meerjaren onderhoudsplan. Er worden geen binnensportaccommodaties met een (te) lage bezettingsgraad in stand gehouden. Bij de renovatie van binnen- en buitensportaccommodaties verdient verduurzaming meer aandacht. Sportverenigingen dienen met kennis en advies ondersteund te worden wanneer zij hun accommodatie willen verduurzamen. De SPM bepleit daarvoor ook de inrichting van een gemeentelijke subsidieregeling, aanvullend op landelijke regelingen.

In sportkantines dienen vooral gezonde producten verkrijgbaar te zijn en elke sportclub is een rookvrije omgeving.

Alleen kansrijke sportverenigingen, daarmee worden bedoeld verenigingen met een behoorlijk ledenaantal, een gezonde exploitatie, voldoende vrijwilligers en een duurzaam toekomstperspectief, worden ondersteund. Noodlijdende sportverenigingen kosten de gemeente in de regel substantiële bedragen die worden onttrokken aan de sportbegroting ten koste van de gelden voor sport- en bewegingsdeelname. Daarom investeert de gemeente niet meer in noodlijdende sportverenigingen zonder duurzaam toekomstperspectief. Voor de leden van deze verenigingen dienen uiteraard wel kwalitatief goede alternatieven gevonden te worden, zodat ze hun sport kunnen blijven beoefenen.

Alvorens tot (verdere) tariefaanpassingen van sportaccommodaties over te gaan, dient eerst nagegaan te worden of op basis van een intensievere benutting van deze accommodaties meer inkomsten gegenereerd kunnen worden die een tariefsverhoging overbodig maken bijv. door samenwerking met instellingen uit de zorg, het onderwijs, welzijn, cultuur en het

lokale bedrijfsleven. De SPM vreest namelijk dat (verdere) tariefsverhogingen te hoge drempels opwerpen voor sport- en beweegdeelname en de tendens van teruglopende ledenaantallen verder zal versterken.

Bestaande programma's die het bewegen voor ouderen stimuleren worden gecontinueerd en geïntensiveerd. Niet alleen levert sporten tot op hoge leeftijd positieve gezondheidseffecten op maar via deze programma's worden ouderen ook met elkaar in contact gebracht.

Daarnaast bepleit de SPM de instelling van een tijdelijke stimuleringssubsidie waarmee particulieren en verenigingen worden "aangejaagd" om nieuwe sportevenementen te organiseren. Aan toekenning van een dergelijke subsidie kunnen voorwaarden verbonden worden. Een belangrijke voorwaarde is dat de evenementen gericht moeten zijn op een duurzame vergroting van de sport- en beweegdeelname en de evenementen binnen een periode van drie jaar een solide basis hebben zodat er geen beroep meer gedaan moet worden op gemeentelijke subsidie. Het voorstel is hier in 2018 op experimentele basis mee te starten, door vooralsnog voor de duur van twee jaar een eenmalig bedrag van 100.000 euro ter beschikking te stellen.

10. Mobiliteit en verkeer.

Optimale bereikbaarheid is essentieel voor een in alle opzichten vitale toekomst van onze stad. Vanwege het economische belang dient het grensoverschrijdend openbaar vervoer naar Aken, Hasselt en Luik verbeterd te worden. Door de ingebruikname van de A2-tunnel en de verlegging van een deel van de Noorderbrug zijn/worden actuele verkeersknelpunten opgelost. Overigens nu de stad dankzij de A2 tunnel niet meer in tweeën is gedeeld maar Oost en West met elkaar verbonden zijn, valt de barrière die het spoor opwerpt ineens veel meer op. Daarom is de SPM er voorstander van te onderzoeken hoe deze spoorbarrière geslecht kan worden.

De SPM is tegenstander van uitbreiding van het aantal vrachtluchten van en naar Maastricht Aachen Airport. Dit vanwege mogelijke overlast voor de bewoners van Maastricht. Bovendien heeft het luchtverkeer binnen een straal van ca. 100 km van Maastricht voldoende keuzemogelijkheid om gebruik te maken van andere vliegvelden.

Het voorzieningenniveau van het openbaar vervoer in Maastricht is gebaseerd op de vraag naar vervoer. Dat kan betekenen dat op sommige plekken en/of na bepaalde tijdstippen, geen reguliere lijndienst wordt aangeboden. De SPM vindt het een grondrecht dat iedereen gebruik kan maken van het OV en zeker de doelgroepen die erop zijn aangewezen zoals ouderen en kinderen. Op die plekken waar traditioneel OV niet meer wordt of kan worden aangeboden bepleit de SPM de inzet van andersoortige vormen van OV om het

mobiliteitsprobleem op te lossen. Hierbij kan gedacht worden aan belbussen, flexbussen, buurtbussen en wensbussen.

Het doelgroepenvervoer dat zich richt op WMO-geïndiceerden wordt door de SPM volledig ondersteund waarbij ten aanzien van de ritprijs de vergelijkbare OV-tarieven uitgangspunt zijn. Gelijke behandeling en gelijke rechten zijn de uitgangspunten die door de SPM bij de tariefbepaling worden gehanteerd. De SPM wil de integratie van het WMO-vervoer met het reguliere OV, binnen de grenzen van het technisch en operationeel haalbare, bevorderen en faciliteren.

Leerlingenvervoer voor de doelgroep WMO geïndiceerde leerlingen, dient afgestemd te blijven op de indicatie van de leerlingen. De wijze waarop leerlingen met een indicatie worden vervoerd mag nooit conflicteren met de indicatie of contraproductief zijn in relatie tot de behandeling. Denk hierbij bijvoorbeeld aan leerlingen met een indicatie in het autistisch spectrum. Een vast regime is hiervoor cruciaal zoals een vaste chauffeur en klokvaste ophaaltijden en vaste routes.

Het netwerk aan fietspaden wordt in kwalitatieve zin sterk verbeterd waaronder begrepen verbetering van de aansluiting op lange afstandsfietspaden.

Investeren in goede fietspaden en snelfietsroutes blijft belangrijk, zodat mensen zich ook veilig per fiets kunnen blijven verplaatsen. Om de veiligheid op de fietspaden te vergroten dient nagegaan te worden of het wettelijk is toegestaan door middel van lokale regelgeving scooters te weren van fietspaden en te verbannen naar de rijweg. Hetzelfde geldt met betrekking tot het telefoneren en appen op de fiets.

Alle gemeentelijke wegen dienen veilig ingericht te zijn, voor voetgangers, fietsers en auto's. De situatie op onder andere de Brusselsestraat, de Grote Gracht (onderaan) en het Emmaplein verdienen in dit opzicht nog bijzondere aandacht. De onveilige verkeerssituatie tijdens de weekmarkt, waarbij richting Gubbelstraat bussen tussen het voetgangerspubliek doorrijden, dient opgelost te worden. Nagegaan dient te worden of niet dezelfde busomleidingsroutes toegepast kunnen worden als bij evenementen het geval is.

Automobiliteit naar de binnenstad, met name op de topdruktedagen, dient zoveel mogelijk ontmoedigd te worden. Er dient onderzoek gedaan te worden naar het verder autoluw maken van de binnenstad. Maar ook het dagelijkse woon-werkverkeer met de auto verdient reductie, omdat het leidt tot overlast in woonwijken en milieuonvriendelijk is. Daarom dient het programma "Maastricht-Bereikbaar" gecontinueerd te worden.

De SPM pleit voor invoering van de blauwe parkeerschijf of combi-parkeren in straten en wijken waar aantoonbaar sprake is van overlast door forensen- en studentenparkeren en alle andere mogelijkheden zijn uitgeput. Het probleem van studentenparkeren dient opgelost te worden door het aanwijzen van een hiervoor bestemd terrein, waardoor de overlast voor de vaste bewoners kan worden opgelost.

Op toegangswegen naar woonwijken waar regelmatig snelheidsovertredingen plaatsvinden, dienen matrixborden geplaatst te worden om de snelheid te meten en –wanneer dat niet leidt tot het gewenste resultaat- d.m.v. prikacties verbaliserend te worden opgetreden.

Er moeten meer oplaadpunten voor elektrische fietsen, scooters en brommers in de stad komen, bijv. in (semi-)openbare stallingen en op andere plekken waar langdurig (brom)fietsen en scooters worden gestald. Bij nieuwbouw dienen oplaadpunten voor auto's verplicht gesteld te worden in parkeergarages en voor fietsers in de fietsenstalling.

De bewaakte stallingscapaciteit voor (elektrische) fietsen, motoren en scooters in met name het centrum dient uitgebreid te worden. Na het gereedkomen van de NS-rijwielstalling dient er een fietsparkeerverbod van kracht te worden op het Stationsplein.

Terugkerende bron van ergernis is het grote aantal fietsers in voetgangersdomeinen en op trottoirs (o.a. stadspark en-centrum, Boschstraat). Intensivering van de handhaving op dit soort overtredingen is wenselijk. De SPM wil dat er streng opgetreden wordt tegen fietsers en scooters die over trottoirs en door voetgangersgebieden rijden. De daarvoor benodigde capaciteit dient vrijgespeeld te worden via een herprioritering van het meerjarenplan handhaving.

De trottoirs en wegen in de stad dienen ook goed begaanbaar en obstakelvrij te zijn voor mensen die gebonden zijn aan een rollator, rolstoel of scootmobiel. Niet alleen openbare, maar ook andere gebouwen zoals winkels dienen goed toegankelijk te zijn voor deze groep.

Door de ingebruikname van de A2-tunnel en de verlegging van de Noorderbrug is de bewegwijzering in met name het stadscentrum niet meer actueel, deze dient zo spoedig mogelijk aangepast te worden. Het bestand aan overtollige verkeersborden en aanwijzingstekens dient gesaneerd te worden. Snelle aanpassing van de bewegwijzering als de verkeerssituatie verandert is noodzakelijk.

11. Maastricht topper op het gebied van de bedrijfsvoering.

In de financiële bedrijfsvoering van de gemeente worden geen problemen vooruitgeschoven omdat de SPM de stad goed wil achterlaten voor komende generaties. Een sluitende begroting vinden wij daarom steevast van groot belang.

De gemeentelijke heffingen en belastingen worden alleen geïndexeerd en niet verder verhoogd. Een uitzondering vormt de toeristenbelasting. Onderzocht dient te worden of de toeristenbelasting verhoogd en/of uitgebreid kan worden.

De dienstverlening aan onze burgers dient verder verbeterd te worden. Een permanent efficiënt functionerende organisatie is van groot belang. Daardoor wordt een bijdrage geleverd aan het zo laag mogelijk houden van de gemeentelijke lasten en belastingen voor burgers en bedrijven. Ook is het van belang dat Maastricht zich niet uit de markt prijst, met name in gemeentelijke samenwerkingsprocessen, met (te) hoge overheadpercentages. Daar waar dit aantoonbare voordelen oplevert voor de inwoners van Maastricht is de SPM ruimhartig voorstander van samenwerking met andere gemeenten op de schaal van het Heuvelland dan wel Zuid-Limburg en de Euregio.

Op het gebied van het personeelsbeleid heeft een gemeentelijke overheid een voorbeeldfunctie. Maastricht als werkgever heeft de ambitie de beste overheidswerkgever van Nederland te worden en kiest voor een eigentijds personeelsbeleid om gestructureerd te kunnen bouwen aan de ambtelijke organisatie van de toekomst. Dit betekent onder meer dat zo min mogelijk flexibele contracten worden aangeboden, wordt ingestoken op het generatiepact, structureel wordt geïnvesteerd in de ontwikkeling van de eigen medewerkers, het personeelsbestand van de gemeente een getrouwe afspiegeling is van de bevolking, meer vrouwen in topfuncties komen en meer ruimte gemaakt wordt voor plaatsing van arbeidsgehandicapten (zgn. banenafpraak).

Maastricht ligt op koers met o.a. de herinrichting van de infrastructuur, de herbesteding van industriële gebouwen en de drie decentralisaties⁴. De SPM vindt dat nu er een groot aantal projecten in de afrondende fase verkeren en de stadsvisie 2008 vrijwel helemaal is gerealiseerd, er een nieuw tijdperk aanbreekt. Daarom is een nieuwe stadsvisie noodzakelijk om een nieuwe strategische visie, daarbij behorende doelstellingen en ijkpunten vast te stellen in de periode tot 2030. Daarbij dient ook getoetst te worden of de huidige inrichting van de gemeentelijke organisatie in voldoende mate tegemoet komt aan de nieuwe uitdagingen van de toekomst. Deze nieuwe stadsvisie wordt opgesteld door gebruik van een innovatieve methode waarbij de betrokkenheid van Maastrichtse wijken en burgers, bedrijven en instellingen gegarandeerd is. De eerder genoemde dialoog met inwoners, ondernemers en horeca-exploitanten over het eventueel stellen van grenzen aan de groei (zie ook paragraaf 2), is onderdeel van de herijking van de stadsvisie. De aldus ontwikkelde nieuwe stadsvisie dient te resulteren in een nieuwe toekomstagenda. Niet alleen in relatie tot de ontwikkeling van de eigen stad, maar ook bezien op het niveau van het Heuvelland en de Zuid-Limburgse en de Eu-regio.

⁴ Drie decentralisaties: overheveling van Rijkstaken op het gebied van de Participatiewet (bijstand), WMO en Jeugdzorg naar de gemeenten per 01.01.2015

Colofon

(Eind)redactie: Miewies Stijnen
André Willems

Bijdragen: Frans Bastiaens
Jan Erckens
Jim Janssen
Ria Makatitta
John Steijns
Ludo Wijnands

stadsmanifest14 /11112017/AW